

Tillsyn av båtklubbar 2016

stockholm.se

Tillsyn av båtklubbar 2016

Dnr: 2017-2649

Utgivare: Miljöförvaltningen

Kontaktperson: Pendar Behnood

Sammanfattning

Miljöförvaltningen inspekterar årligen båtklubbar och varvsföreningar (nedan kallad båtklubbar) i Stockholms stad. Vid inspektion kontrolleras verksamheternas egenkontroll med avseende på båtottenfärger, farligt avfall, kemikalier, tvätt av båtar, cisterner, enskilda avlopp och oljeavskiljare. Under 2016 besöktes 28 båtklubbar. En majoritet av besökta verksamheter fick anmärkningar på framförallt avsaknaden av utfasningsplan av båtottenfärger innehållande biocider. Vidare fick ett flertal verksamheter anmärkningar gällande kemikalieanvändning och tvätt av båtar över mark samt på tvättvatten som obehindrat kunde läcka ut till miljön. Efter förvaltningens inspektioner och utskick av inspektionsrapporter har flertalet verksamheter infört någon form av utfasningsplan av båtottenfärger som innehåller bekämpningsmedel (biocider).

Miljöförvaltningens bedömning är att kemikalier och båtottenfärger innehållande biocider och andra gifter fortfarande används på båtar, inklusive båtar i Mälaren där färger innehållande biocider inte får användas. Dock har ett trendbrott noterats där fler och fler båtägare och båtklubbar går mot miljövänliga alternativ och fasar ut giftiga färger. Detta kan också bekräftas av länsstyrelsens besked om att båtklubbar från Stockholms stad har sökt statligt bidrag för sanering av över 1000 båtar.

En anledning till trendbrottet bedöms vara den omfattande informationsspridning och kontroll av båtklubbarnas egenkontroll som förvaltningen genomfört sedan år 2015. Förvaltningen bedömer att majoriteten av båtarna i Mälaren kommer att vara sanerade från giftiga båtottenfärger om 3-4 år (räknat från 2016). Viktigt i processen är att staden kan ge stöd, rådgivning och vara behjälplig i det omfattande arbete som båtklubbarna bedriver för att sanera båtskrov från giftiga båtottenfärger.

Den positiva trenden kan även noteras för andra områden som exempelvis hantering av farligt avfall, kemikalier och rutiner för att skydda miljön där båtklubbarna kontinuerligt utvecklar sin egenkontroll.

En central och viktig del av förvaltningens arbete som lett till goda resultat har varit informationsspridning angående miljöriskerna med olika kemikalier och båtottenfärger och den löpande tillsynen. Eftersom effekterna av utsläpp och läckage av kemikalier är osynliga för blotta ögat har förvaltningen kontinuerligt eftersträvat att informera båtklubbarna om hur olika kemikalier och båtottenfärger kan påverka människa och miljö.

Bakgrund

I Stockholms stad finns det omkring 80 båtklubbar och fem varvsföreningar för fritidsbåtar. Cirka 50 av dessa har en egen båtuppläggningsplats i anslutning till hamnen. De flesta båtklubbar arrenderar marken av Stockholms stad genom Idrottsnämnden med undantag för de klubbar som arrenderar mark från Kungliga Djurgårdens Förvaltning. Det förekommer

även båtägare som inte är med i någon båtklubb utan tar hem båten på en båttrailer, så kallade trailerbåtar. Miljöförvaltningen saknar information om den miljöfarliga verksamhet som bedrivs på båtklubbar som inte har någon uppläggningsplats. Det finns inte heller någon information om huruvida båtägare som tar hem sin båt underhåller den och om några utsläpp finns förknippade med detta.

Båtlivet är förenat med många olika hälso- och miljöfarliga produkter så som båtbottnfärger innehållande biocider, olika tvättmedel, vax, polermedel, glykol, farligt avfall och dylikt. Verksamheten rörande båtar kan således påverka människors hälsa och miljön på ett negativt sätt genom utsläpp till luft samt utsläpp av kemikalier och båtbottnfärger direkt till mark och vatten på de platser där båtarna underhålls och förvaras.

Läckage förekommer också då båtar sjösätts och nyttjas i vattnet. Den enskilt största och mest allvarliga miljörisken kopplad till båtklubbars verksamhet är läckage av metaller och andra miljögifter från båtbottnfärger till mark, vatten och bottensediment. Många båtbottnfärger innehåller olika bekämpningsmedel (biocider) för att motverka påväxt på skrovet. Dessa kemikalier är i många fall giftiga för vattenlevande organismer och för människor.

Människor och andra levande arter kan komma i kontakt med dessa ämnen genom att de vistas på förorenade platser, badar i kontaminerat vatten samt får i sig dessa ämnen genom att äta fisk och skaldjur som kommer från dessa vatten. Båtägare kan utsättas vid underhållsarbeten om inte lämplig skyddsutrustning (såsom inandningsskydd) används. Många båtar med biocidfärger är hamnlagda och rör sig inom Stockholms dricksvattentäkt, Mälaren.

Mycket höga halter av metaller har uppmätts i sedimentet i småbåtshamnar och på båtuppläggningsplatser runt om i landet. En sammanställning av information om föroreningsituationen vid Stockholms båtuppläggningsplatser gjordes 2013. Vid den tiden hade undersökningar av markföroreningar gjorts vid nio av stadens båtuppläggningsplatser. Vid tre av dem hade även föroreningsituationen i sedimenten undersökts och vid en hade dessutom metallhalter i vatten analyserats. Sammantaget visar resultaten att föroreningsnivån är hög eller mycket hög vid de undersökta platserna och att båtaktiviteter fortsätter släppa ifrån sig höga halter giftiga ämnen.

Halterna överskrider Naturvårdsverkets riktvärden för förorenad mark, både för *mindre känslig markanvändning* och *känslig markanvändning*. Höga och förhöjda halter av metaller i vatten och sediment kan leda till omfattande negativ påverkan på vattenlevande organismer i hav och sjöar.

Tillämpliga bestämmelser som reglerar verksamheten vid båtklubbar är, utöver miljöbalken, bl.a. Sjöfartsverkets föreskrifter om mottagning av avfall från fritidsbåtar (SJÖFS 2001:13), avfallsförordningen (2011:927) samt lokala hälsoskyddsföreskrifter för Stockholms stad med avseende på enskilda avlopp. På området finns också vägledningar att förhålla sig till bl.a.

Havs- och vattenmyndighetens riktlinjer för båtbotentvättning av fritidsbåtar (rapport 2012:10).

Båtbottenfärger

Dagens båtbotenfärger delas in i två olika kategorier som består av kemiska och fysikaliska båtbotenfärger. De fysikaliska färgerna bekämpar påväxt genom att exempelvis ett färglager flagnar i vattnet och på så sätt tar med sig påväxten. Även fysikaliska färger och färger som påstås vara miljövänliga och giftfria kan innehålla skadliga kemikalier som i vissa fall är cancerframkallande. De kemiskt verkande färgerna är biocidprodukter innehållande bekämpningsmedel som även kallas för antifoulingfärger. En biocidprodukt definieras i miljöbalken som ett kemiskt eller biologiskt bekämpningsmedel som är avsett att förebygga eller motverka att djur, växter eller mikroorganismer orsakar skada eller olägenhet för människors hälsa eller skada på egendom. En biverkning av dessa biocider vid användandet i båtbotenfärger är att även andra levande varelser som inte växer på båtar tar skada av kemikalierna. Även människors hälsa kan komma att skadas av biocider.

Biocidhaltiga båtbotenfärger som innehåller bekämpningsmedel måste granskas och godkännas av Kemikalieinspektionen. Kemikalieinspektionen tar vid sin bedömning av båtbotenfärger särskild hänsyn till användning i Östersjön eftersom detta brackvatten har låg artdiversitet. Därför finns det olika regler för användning av båtbotenfärger på östkusten och västkusten. Hur färgen får användas framgår av etiketten på färgburken. För båtar som används i insjöar och Mälaren får endast alternativa metoder eller biocidfria färger användas. Sådana färger är vanligen märkta med exempelvis texten ”för insjöar”. Det finns inte några godkända biocidfärger för Mälaren.

Exempel på ämnen som förekommer i biocidfärger:

- Tributyltenn (TBT): Är förbjudet sedan 1989 i Sverige för alla fritidsbåtar, mycket giftigt och hormonstörande ämne. Redan i mycket små mängder (nanogram) är ämnet mycket giftigt. Ämnet rubbar de hormoner som styr tillväxten och fortplantningen hos djur och människor. Bland annat har honsnäckor som utsatts för TBT utvecklat hanliga könsorgan och därmed inte kunnat fortplanta sig. Höga halter tenn har uppmätts (härrörande från TBT) på båtskrov, vilket tyder på att gamla underliggande lager färg finns kvar på båtarna. Båtar som någon gång har målats med dessa färger måste därför saneras då underliggande gamla lager färg kan läcka TBT.
- Koppar, kopparoxid eller andra kopparföreningar: Är i högre koncentrationer giftiga för främst mark- och vattenlevande organismer.
- Zink, zinkoxid och andra zinkföreningar: Är i högre koncentrationer giftiga för mark- och vattenlevande organismer.

Det finns även andra skadliga ämnen som förekommer i såväl biocidfärger som färger utan biocider. Exempel på sådana ämnen är olika lösningsmedel, petroleumprodukter och andra kemikalier som kan vara giftiga för organismer och människor. En del är cancerframkallande. Vissa båtar är påmålade med blymönja.

Det finns en kunskapsbrist hos båtklubbar och båtägare angående vilka färger båtarna har målats med tidigare vilket kan vara en orsak till att det fortfarande förekommer TBT på båtar trots förbudet 1989.

Mälaren är en insjö och även **dricksvattentäkt**. Trots detta har förvaltningen noterat att även båtar i Mälaren kan vara påmålade med biocidfärger och till och med färger innehållande Tributyltenn (TBT).

Idag finns det många olika alternativa metoder till båtbottnfärger i syfte att avlägsna påväxt. Dessa består av bland annat manuella borstar, mekanisk borsttvätt, skrovdruk, undervattendammsugare, båtlyft och dyligt. Dessa alternativ utgör i de allra flesta fall en fullgod ersättning till båtbottnfärger.

Båttvätt

Tvätt av båtar kan leda till utsläpp av båtbottnfärger och andra skadliga kemikalier till mark och vatten om tvätten inte utförs på ett korrekt sätt. Många gånger förekommer det att båtar högtryckstvättas över vatten eller mark och därmed sker ett läckage av båtbottnfärger om tvättvattnet inte omhändertas eller renas. Risk för läckage till mark och vatten finns även vid övriga underhållsarbeten. Läckage från båtbottnfärger och kemikalier sker även i vattnet när båten åker runt och färgen nöts av.

På Långholmen i Stockholm finns det sedan några år tillbaka en spolplatta för båttvätt. Spolplattans reningsfunktion har vid provtagningar visat sig vara bristfällig varför flera möten genomförts på plats med alla inblandade aktörer under år 2015. Efter mötena har flera åtgärder vidtagits i syfte att förbättra spolplattans reningsfunktion. Under 2016 utfördes ny provtagning som visade att reningen fortfarande var bristfällig. Därefter har diskussioner förts med båtklubben om att låta allt tvättvatten omhändertas och lämnas till destruktion. Diskussionerna är pågående. Förvaltningen har under 2016 upptäckt två andra spolplattor, belägna vid Vikingarnas segelsällskap (VSS) och vid Djurgårdsbrunnsvikens motorbåtklubb (DMK). Dessa spolplattor har inte provtagits ännu.

Med anledning av spolplattornas bristfälliga rening och inriktningen mot utfasning av båtbottnfärger avråder förvaltningen från anläggande av nya spolplattor.

Båtborsttvätt

I dagsläget finns det ingen borsttvättanläggning i Stockholms stad. Förvaltningen har under åren noterat många positiva erfarenheter från båtklubbar i kranskommuner som har anlagt en borsttvättanläggning. Under 2016 har miljöförvaltningen tillsammans med Idrottsförvaltningen, Saltsjö- Mälarens båtförbund och Västerås stad, initierat ett projekt för

att anlägga en borsttvätt i Mälaren. En första utredning angående val av plats, olika modeller och kostnader har färdigställts. Projektet, som är delfinansierat av EU:s miljöförbättrande program, LIFE IP, fortlöper under 2017.

Tillsyn

Under 2016 inspekterade miljöförvaltningen 28 båtklubbar med uppläggningsplatser inom staden, varav 23 var båtklubbar i Mälaren och fem båtklubbar i Östersjön. En majoritet av dessa klubbar hade någon form av miljödokument och miljöstyrning, dock i varierande grad. Vid inspektionerna granskades båtklubbarnas hantering av farligt avfall inklusive avfallshanteringsplan. Vidare kontrollerades om båtklubbarna hade rutiner för tillbud och olyckor, utfasningsplan för biocidfärger och TBT, inventering av förekommande båtbottnfärger, rutiner för tvätt av båtar, policy för båtbottnfärger, etc.

Resultat

Tillsynen för 2016 visade att majoriteten (23 st) av båtklubbarna saknade utfasningsplan för biocidfärger i Mälaren och för TBT i Östersjön och 7 st båtklubbar saknade rutiner för tvätt av båtar där målade båtar tvättades över mark utan någon reningsanordning. Därmed kunde vattnet från högtryckstvätten obehindrat läcka ut till omkringliggande mark och vatten. Dock har förvaltningen noterat en positiv trend med ökad miljömedvetenhet bland båtklubbarna.

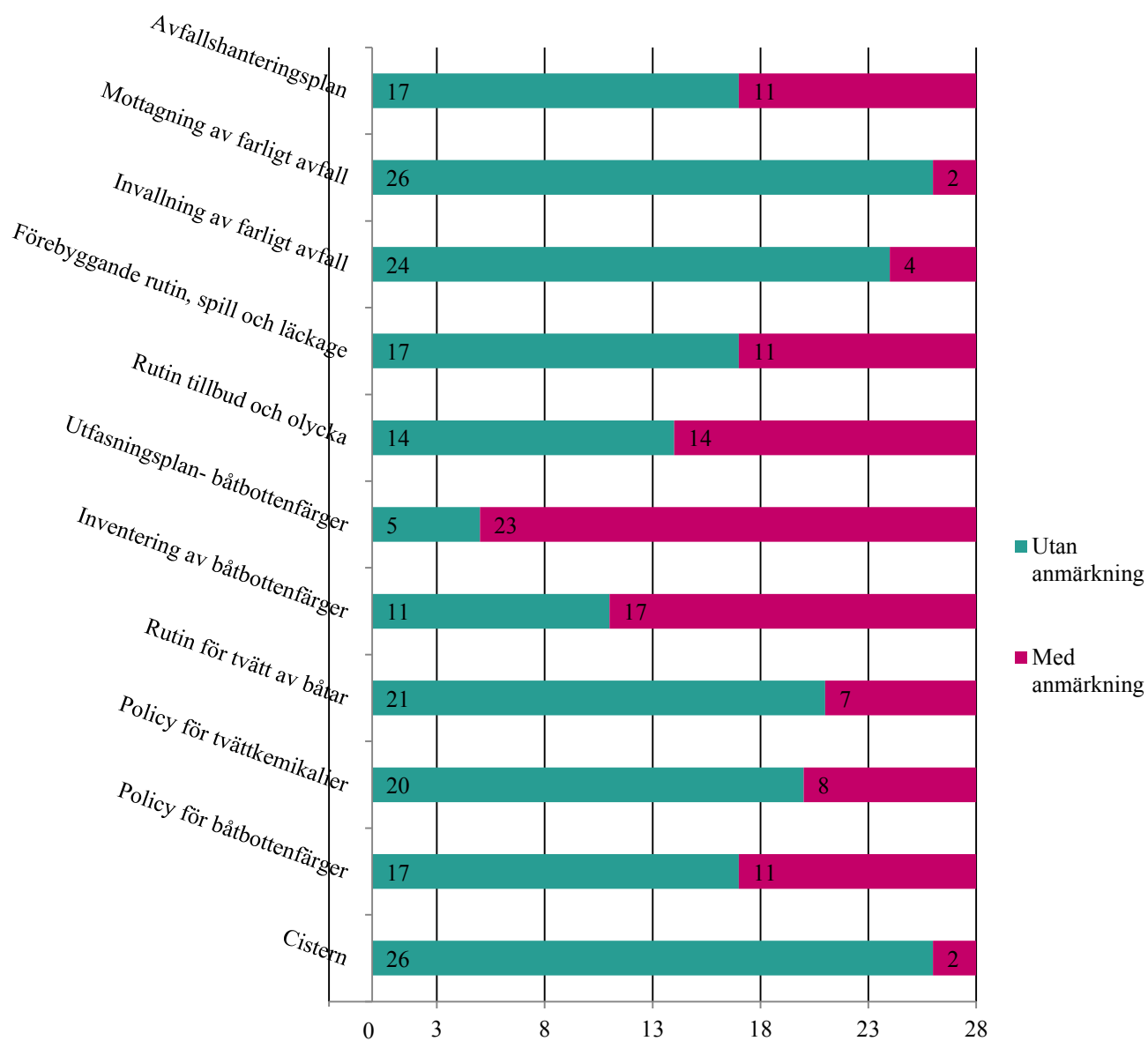
Utöver brister i fråga om utfasning av båtbottnfärger och hantering av tvättvatten saknade flertalet båtklubbar lämpliga rutiner gällande försiktighetsåtgärder som ska vidtas vid tvätt, målning, slipning, skrapning, byte av olja, oljefilter och konserveringsvätskor för att förebygga spridning av kemikalier till vatten och mark.

Miljöförvaltningen granskade även om båtklubbarna hade en avfallshanteringsplan. En avfallshanteringsplan är en inventering som bland annat visar vilka fraktioner medlemmarna har behov av att kunna lämna, hur stor mängd avfall klubben tar emot varje år och hur avfallet hanteras inom klubben. Många klubbar som inspekterades saknade eller hade en bristfällig avfallshanteringsplan enligt Sjöfartsverkets föreskrifter om mottagning av avfall från fritidsbåtar (SJÖFS 2001:13). I många fall kände verksamheten inte till gällande lagkrav.

Resultatet för 2016 års tillsyn fördelar sig enligt nedanstående tabell:

Tabell 1 – anmärkningsfördelning för 2016 års tillsyn

Anmärkning	Antal (av 28)
Avfallshanteringsplan saknades/var bristfällig	11 st.
Avsaknad/Brist i mottagning av farligt avfall	2 st.
Avsaknad/bristfällig invallning av farligt avfall	4 st.
Avsaknad/bristfällig Rutin för att förhindra spill och läckage	11 st.
Avsaknad/bristfällig rutin och verktyg för tillbud och olyckor	14 st.
Avsaknad av tidsatt skriftlig utfasningsplan av biocidfärger	23 st.
Avsaknad av inventering av förekomna båtbottnfärger	17 st.
Avsaknad/bristfällig rutin angående tvätt av båtar	7 st.
Avsaknad av policy för kemikalieanvändning gällande tvätt av båtdäck och båtarnas ovansida	8 st.
Avsaknad av policy om båtbottnfärger	11 st.
Bristfällig kontroll av cistern	2 st.

Figur 1 – Anmärkningsfördelning för 2016 års tillsyn

Som en effekt av tillsynen efter förvaltningens inspektioner och kommunicerade inspektionsrapporter har flertalet av båtklubbarna meddelat att de har en ambition att fasa ut båtbottnfärger och påbörjat ett arbete med att införa utfasningsplan av färgerna.

Förvaltningen har under inspektionsbesöken förmedlat information om att statligt bidrag kan erhållas för sanering av båtbottnar. Därefter har Länsstyrelsen meddelat att båtklubbar från Stockholms stad har sökt LOVA bidrag för sanering av över 1000 båtar under 2017. LOVA, som är en del av regeringens havsmiljöanslag, står för Lokala Vattenvårdsprojekt. Dess syfte är att stödja lokala åtgärder som förbättrar havsmiljön. Främst vill man minska belastningen av näringsämnen vid kusten, men även investering i båtborsttvättar kan stödjas för att minska

belastningen av miljögifter. Stödet får maximalt uppgå till 50 procent av de bidragsberättigade kostnaderna inom projektet. LOVA-bidrag kan endast sökas av kommuner eller ideella sammanslutningar eller kombinationer av dessa.

Samarbete

Sedan slutet av 2013 deltar förvaltningen i regelbundna möten med Saltsjön - Mälarens båtförbund och Idrottsförvaltningen. Sammankomsterna är en viktig informationskanal för att nå ut med förvaltningens tillsynsarbete och bedömningsgrunder till klubbarna och dess medlemmar. Utöver detta finns det ett samarbete mellan kommuner med båtklubbar i Mälaren som syftar till att skapa en enhetlig bedömning avseende användande av båtbottnfärg i Mälaren. Inom detta samarbete har utöver diskussioner om samsyn en checklista, mall för inspektionsrapport och handledning tagits fram. Miljöförvaltningen välkomnar dessa samarbeten.

Sedan år 2015 medverkar miljöförvaltningen i det s.k. båtmiljörådet på uppdrag av Sveriges kommuner och landsting (SKL) och miljösamverkan i Stockholms län. Båtmiljörådet är en sammanslutning av myndigheter och organisationer som arbetar med båtlivets miljöfrågor. I båtmiljörådet ingår Transportstyrelsen, Havs- och vattenmyndigheten, Kemikalieinspektionen, Sjöfartsverket, Sweboat, Svenska båtunionen, Föreningen gästhamnar Sverige, Göteborgs stad, miljöförvaltningen Stockholms stad, Länsstyrelsen i Stockholms län, Naturskyddsföreningen, Sjösportens samarbetsdelegation, Skärgårdsstiftelsen, Sveriges Sportfiske- och Fiskevårdsförbund, Stiftelsen Håll Sverige Rent, Svenska Kryssarklubben, Svenska petroleum och biodrivmedelinstitutet, Svenskt Marintekniskt Forum och Västkoststiftelsen. Under 2016 hade båtmiljörådet tre sammanträden. Förvaltningen medverkade i två av dessa där båtororganisationer och myndigheter diskuterade frågor om bland annat båtbottnfärger, landtoaletter, avfall till havs samt latrintömning från båtar.

Transportstyrelsen fick under 2016 ett regeringsuppdrag som syftar till att minska läckage och utsläpp från båtbottnfärger. Uppdraget resulterade i att arbetsprojektet ”Skrovmålet” etablerades. Skrovmålet är en sammanslutning av olika myndigheter som är inblandade i båtmiljöfrågor. Tanken är att se över befintligt regelverk och, vid behov, ta fram nytt regelverk i syfte att minska utsläpp och läckage från båtbottnfärger och eventuellt förtydliga dagens regler. Skrovmålet hade ett första uppstartsmöte den 10 maj 2016. Under mötet beslutade gruppen att påbörja arbetet genom en kunskapssammanställning av aktuell lagstiftning och regelverk som finns inom området båtbottnfärger. Den 31 augusti 2016 hade Skrovmålet ett nytt sammanträde där CHANGE-projektet höll en presentation. Projektet går ut på att undersöka hur man kan ändra uppfattning hos båtägare för att driva ett miljövänligt båtliv. Bland annat hölls en presentation om färgers läckagehastighet och mängden biocider som blir kvar i färgen efter en viss tid.

Den 18-19 oktober arrangerade Skrovmålet och Naturskyddsföreningen en tvådagars konferens på Tekniska nämndhuset, Stockholm. Arrangörer var miljöförvaltningen, Transportstyrelsen och Naturskyddsföreningen. Under konferensen som välkomnade alla

intressenter (inklusive båtorganisationer och båtklubbar) inhämtades synpunkter om båtbottnfärger, regelverk och framtida utmaningar. Arbetet med skrovmålet fortsätter.

Promemoria

Under 2016 har miljöförvaltningen, på uppdrag av Miljösamverkan i Stockholms län (MSL), upprättat promemorian ” *Behov av samsyn vid båtklubbstillsyn - båtbottnfärg/biocidfärg*”.

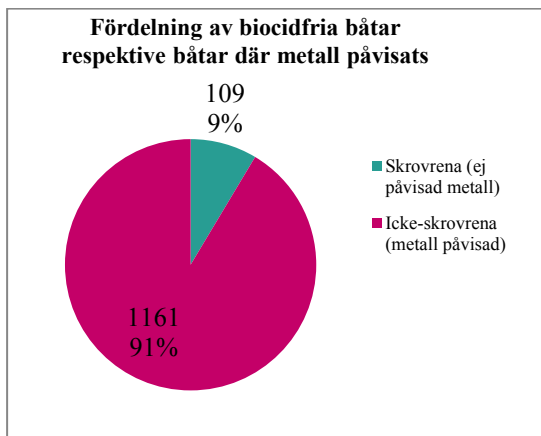
Syftet med promemorian är att lägga grunden för samsyn kring och likriktning av tillsyn av användning av båtbottnfärger och dess miljöeffekter. Vid miljöchefsmötet den 27 oktober 2016 överenskoms att alla länets miljöförvaltningar föreslår sina respektive nämnder att anta den inriktning för tillsynen som redovisas i promemorian. Vid miljö- och hälsoskyddsnämndens sammanträde den 15 november 2016 godkände Stockholms miljö- och hälsoskyddsnämnd promemorian. Förvaltningen har påbörjat tillsyn och information enligt tillsynsstrategin under sista delen av 2016. Förhållningssätten i promemorian kommer också att tas upp i det regeringsuppdrag gällande utfasning av biocidfärg kopplat till fritidsbåtar (Skrovmålet) som Transportstyrelsen ansvarar för och där Stockholms miljöförvaltning deltar.

Förhoppningen är att underlaget kan lägga en grund för en gemensam tillsynsstrategi när det gäller följande:

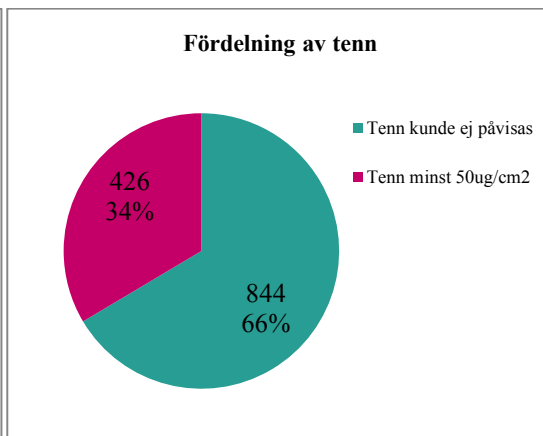
- Hur snart det är praktiskt möjligt att fasa ut biocidfärger och ställa krav på sanering av båtskrov vid Mälarförlagda båtklubbar.
- Tillsynens hantering av den lokala miljöskada (mark, vatten och sediment) som har uppstått vid Mälarförlagda båtklubbar vid användning av otillåten biocidfärg.
- Tillsynens hantering av den lokala miljöskada (mark, vatten och sediment) som uppstår vid Östersjöförlagda båtklubbar vid användning av Kemikalieinspektionen tillåten biocidfärg.
- Tillsynens hantering av risk för överskridande av miljökvalitetsnorm (vatten och sediment) som uppstår vid Östersjöförlagda båtklubbar vid användning av Kemikalieinspektionen tillåten biocidfärg.

Projekt XRF

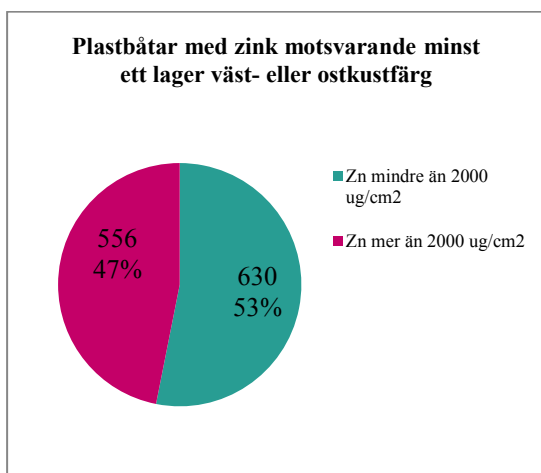
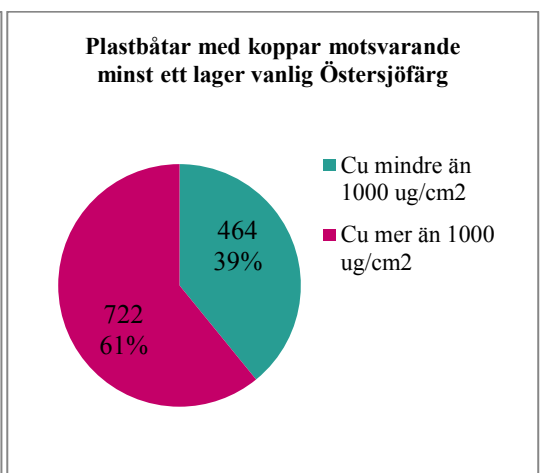
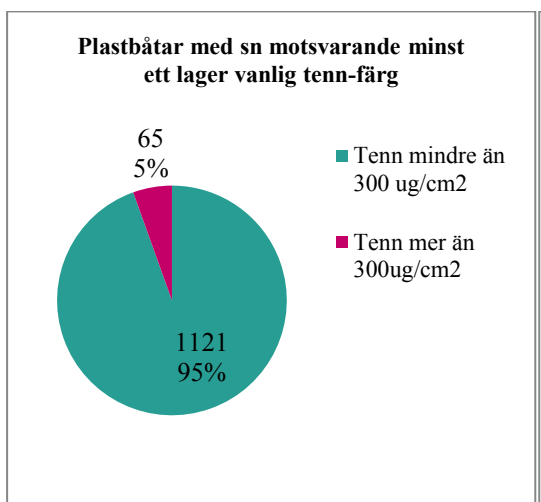
Under 2016 initierade förvaltningen ett projekt i syfte att kartlägga förekomsten av metaller, härstammande från biocidhaltiga båtbottnfärger på båtar. Projektet syftar till att i första hand bidra till kunskapsläget hos båtklubbarna om vilka metaller, från biocidfärger, som finns på båtarna i dagsläget. Under 2016 mättes 1270 båtar på tre varvsföreningar i Mälaren och en rapport kommunicerades till respektive båtklubb. Resultatet från projektet sammanställs i nedanstående figurer:

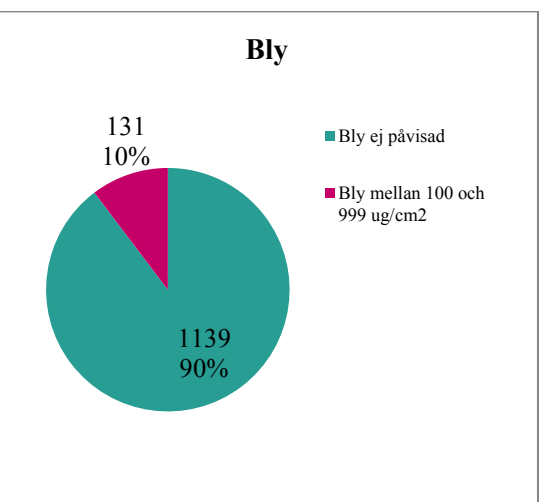
Figur 2 – Skrovrena båtar respektive båtar med metaller

Figur 3 – Fördelning av tenn på skroven

 Figur 4 – Plastbåtar med minst 2000 ug/cm2 zink
 Ett lager vanlig Östersjöfärg har påvisat 2000 ug/cm2 zn.
 En västkustfärg påvisade 1600ug/cm2 zn.

 Figur 5 – Plastbåtar med minst 1000 ug/cm2 koppar
 Ett lager vanlig Östersjöfärg har i XRF påvisat 1100 ug/cm2 cu
 En västkustfärg påvisade 4000 ug/cm2 cu.

Figur 6- Plastbåtar med tenn motsvarande minst ett lager Vanlig tennfärg. Ett lager vanlig tennfärg påvisat 300 ug/cm2. En annan tennfärg påvisade 800 ug/cm2 sn.

Figur 7- Bly mellan 100 och 999 ug/cm2.

Undersökningen visar som det framgår av figur 2, att en stor andel (91 %) av båtarna i Mälaren har metaller på skrovet. Av figur 3 framgår att 34 % av båtarna påvisar tenn, med stor sannolikhet härstammande från TBT, på skrovet. Även höga halter koppar, zink och bly har uppmätts som framgår av figurerna 3, 4, 5 och 7. Figur 4 visar att 47 % av båtarna har så

pass mycket zink på skrovet att det motsvarar minst ett lager västkustfärg. Samma trend kan observeras i figur 5 för koppar där 61 % har koppar motsvarande minst ett lager Östersjöfärg på skrovet. Mätningar med XRF kommer att fortsätta under 2017.

Förvaltningens plan för tillsyn 2017

Under 2017 planerar förvaltningen att inspektera de 23 båtklubbar som senast inspekterades år 2015 för att följa upp tidigare noterade anmärkningar. Vid inspektionerna kommer stor uppmärksamhet riktas mot hur arbetet kring utfasningen av giftiga båtbottnfärger och kemikalier fortskrider. Vidare fokuserar förvaltningen vid sina inspektioner på en förbättrad egenkontroll och informationsspridning från båtklubben till båtägarna.

Slutsats

Förvaltningen har noterat en positiv trend bland båtklubbarna gällande miljöstyrning, riskmedvetenhet och utveckling av egenkontroll. Många båtägare har hört av sig med frågor till förvaltningen om båtbottnfärger och vilka risker dessa innebär samt lämpliga åtgärder att vidta. Trenden bekräftas även av det faktum att över 1000 båtar hos båtklubbar i Stockholms stad har sökt statligt bidrag för sanering av båtskrov. Det projekt som miljöförvaltningen har initierat i syfte att mäta och kartlägga metaller på båtarna har resulterat i ökad medvetenhet och planerad sanering av de båtar som har metaller på skrovet. Vidare har mätningarna påvisat att en stor andel av båtarna i Mälaren fortfarande är påmålade med biocidfärger, inklusive TBT vilket belyser de utmaningar som finns framöver.

Arbetet med att begränsa miljöpåverkan från båtklubbar har kommit en bit på väg. Medvetenheten bland båtklubbar och båtägare har ökat och många har påbörjat åtgärder. Därför är det av stor vikt att information fortsätter att spridas för att ytterligare öka kunskapsläget. Staden behöver också stödja båtklubbar och båtägare i det omfattande arbete som nu kommit igång på allvar. Förvaltningen bedömer att båtklubbarna har goda möjligheter att uppnå och bedriva en tillfredsställande verksamhet och egenkontroll med minskad miljöpåverkan.

Slut